

Abstrakt

Tématem bakalářské práce je vztah myšlení francouzského post-strukturalistického filosofa Jacquese Derridy a filmové teorie, resp. filmového média. Teze předkládané studie zní: Filmový znak, podobně jako jiné znaky, nevykazuje koherentní strukturu; místo ní je naplněn změnami, zlomy, puklinami či trhlinami. První část textu se zaměřuje na analýzu některých Derridových pojmů: suplementu, diferance, hymen a iterabilní struktury znaku. Navazující druhá část Derridovu teorii vztahuje k diskurzu mediální filosofie, konkrétně k myšlení německého filosofa Dietera Mersche. Třetí část pojednává o povaze filmového suplementu, tedy o vztahu mezi filmem realitou, či reprezentování reality filmem. Vyústěním této části je klíčová kapitola nahrazující film-analogon filmem-vpisem. Závěrečná část je věnována dekonstrukci japonského snímku Tokyo nagaremono (1966), jenž byl zvolen jako praktický příklad v předchozím textu rozvinuté teorie - struktury změn, zlomů, puklin či trhlin.

Klíčová slova

Dekonstrukce, mediální filosofie, Jacques Derrida, Dieter Mersch, post-strukturalismus, Seijun Suzuki